

En god svensk propaganda kommer Jära-terna att göra, bl. a. med den här skördedansen. Folkdansarna kompletteras av spelmän och sångare med sina färggranna folkdräkter mot en dekorativt grön bakgrund.

JÄRA GÖR SVENSK SÄTERDAG PÅ 2 VECKORS UTLANDSRESA

En äkta svensk sommar dag på sätern gestaltas i det program som en grupp folkdansare och sångare från Jära folkhögskola skall ge de närmaste två veckorna i Danmark, Tyskland och Holland. "Dans på fäbodvall" är temat, och att Jära-terna inte behöver skämmas efter sina utländska framträdanden kunde vi konstatera i går kväll när man generalrepeterade programmet på skolan inför en talrik publik med sesträndare rektor Karl L. de Vylder i spetsen.

I nya prydliga folkdräkter från olika härader genomfördes nämligen ett kombinerat dans- och sångprogram som slog direkt. Tyskarna gnolar ju också på Svensk rapsodi mest varje dag, och nu får de syn och sägen för vad som ligger bakom. En svensk fäbodvall skäms inte för sig. Och inte en svensk fäbodflicka heller för den delen. Succén tycks vara given på förhand.

Mannen bakom verket är Ingvar Körberg vid skolan, och han har kring sig samlat närmare 30-talet folkdansare och sångare samt spelmän. De sistnämnda är inte knutna till skolan utan det är ett par av de bättre spelmännen i landet som anlåtats. Det är Gustav Wetter från Katrineholm och Gustaf Andersson från Eskilstuna som trakterar fiolerna och fru Wetter är dessutom med i den 12 man starka sångkören.

Hela sista veckan har gått åt för träning av turerna, och det är åtskilliga timmars arbete som nedlagts för att göra programmet så tilltalande som möjligt. En röd tråd följs hela tiden från det en säterjanta sjungit en vallåt från Närke och lockat till sig skörde-folket som sedan kommer dansande och sjungande till fäboden med spelmän i täten och liar och räfsor i högsta hugg. Sedan följer en rapsodi på danser och folkvisor under ett par angenäma timmars tid, och man kan inte låta bli att gnola med i takten och följa arbetets gång.

Folkdansarna kommer bl. a. med Nigdans från Gotland, Upplandsdansen "Ränningen", Vingåkersdansen och Smålandspolska samt slutligen en skördedans från Finland. Hela tiden är sångkör och spelmän i verksamhet, och man får höra en lång rad äkta svenska folkvisor, som t. ex. "Uti vår hage". Repetitionen genomfördes på skolans lilla idrottsplats, där grönskan gav en vacker inramning till programmet.

Det blir alltså en god propaganda för en svensk sommar som

Jära-terna kommer att bjuda på under turnén, som sträcker sig två veckor framåt med avresa från skolan i dag. Troligen blir det ingen svensk uppvisning av programmet, då eleverna skiljs efter hemkomsten, men vi vill ändå vädja till Ingvar Körberg och de ansvariga på skolan, att ett program ges vid hemkomsten, exempelvis i Nässjö, så att en större hemmapublik än vad som var fallet i går kväll får se programmet som utan tvekan är värt att ses. I alla fall fick vi den uppfattningen vid generalrepet i går. A.

Herzlichen Beifall fanden die schwedischen Gäste mit ihren Darbietungen in Hannover.

Lieder und Tänze aus Schweden

Nordischer Freundschaftsbesuch beim Harzklub Hannover

Herzlich gefeiert wurden die dreißig Schwedinnen und Schweden von der Jära Folkhögskola (Heimvolkshochschule) Malmbäck, die im Haus der Jugend in farbenfroher Tracht Volkslieder und Volkstänze der Heimat boten. Der Besuch der Gruppe ist der Freundschaft mit dem Harzklub zu verdanken, die im Vorjahre in Neustadt (Holstein) geschlossen wurde, wo sich nun schon achtmal seit Kriegsende Freunde des Brauchtums zu einer internationalen Trachtenwoche trafen. Aus allen Ländern diesseits der europäischen Trennungslinie kommen sie dorthin, aus den Nordländern, aus Frankreich, Spanien, Italien und vielen anderen Ländern.

Die Bande mit dem Harzklub zu festigen, gilt nicht zuletzt der Niedersachsenbesuch dieser Schwedengruppe, die sich außer bei uns in Hildesheim, Goslar, Wolfenbüttel, im Volkswagenwerk und vor allem im Harz umsehen will. Der Harzklubzweigverein Hannover leitete denn auch den von viel Munterkeit getragenen Abend mit Gesang und Tanz ein.

Das Auftreten der Gäste mutete um so farbenfreudiger an, als die Mitglieder dieser Gruppe aus den verschiedensten Landschaften kommen, die alle eine eigene Variation in der heimatlichen Kleidung kennen. Mit und ohne Hauben sah man die Frauen, mit und ohne Schultertuch. Die Männer trugen durchweg sehr bunte Westen, dazu kurze, unterm Knie wohl von Quasten zusammengehaltene Hosen. Hervorstechende Farben waren Rot, Gelb, Blau und Weiß. Die beiden Spielleute, die auf Geigen fiedelten, traten im Gegensatz zu den andern Männern zumeist im langen Rock auf, und ebenfalls der Dirigent des Chors.

In den Tänzen, bei denen eine betonte Rhythmik auffiel und die sehr eingeübt ausgeführt wurden, machte sich wiederholt ein köstlicher Humor bemerkbar. Beim „Ochsentanz“ der Männerpaare gab es in jeder Tour eine neue Bewe-

gung der „gereizten Tiere“ zu belächeln. Der schöne Stimmklang und das aparte Schattierungsvermögen des Chors traten vor allem in einem Lied von der schwedischen Landschaft hervor. Die Spielleute interessierten außer mit der Tanzmusik mit heimatlicher Hochzeitsmusik.

Die hannoversche Gruppe des Harzklubs fand besondere Beachtung mit der „Neustädter Suite“, einem eigenen Tanz, in dem nach schwedischer Musik Tanzfiguren, wie man sie in Neustadt sah, zusammengefügt wurden, und weiter mit dem in der Nachkriegszeit entstandenen „Bündheimer Walzer“.

H. H.